

اخبار
صنعت نفت لیگ بر تری شد
مس رفسنجان سقوط کرد

کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال رای عدم حضور تیم مس رفسنجان در دیدار برابر صنعت نفت آبادان را اعلام کرد که بر این اساس نفت‌ها لیگ برتری شدند.
به گزارش ایرنا، کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال در پی عدم حضور تیم فوتبال مس رفسنجان در دیدار پلی آف مقابل صنعت نفت آبادان، نتیجه این بازی را ۳ بر صفر به سود صنعت نفت اعلام کرد تا با این حکم نفت‌ها به لیگ برتر صعود کرده و مس رفسنجان به دسته پایین‌تر برود. بر اساس رای اعلام شده این موضوع قابل تجدیدنظرخواهی در کمیته استیناف خواهد بود.
تیم‌های فوتبال صنعت نفت آبادان و مس رفسنجان طبق برنامه قرار بود ساعت ۱۸:۴۵ روز چهارشنبه ۳۱ تیر در دیدار پلی‌آف به مصاف هم بروند که مسی‌ها در این بازی حاضر نشد. مسولان این تیم پیش از این اعلام کرده بودند موضوع را از طریق مجامع بین‌المللی ورزش پیگیری خواهند کرد.
بازگشت یزیدو به فوتبال زیدان سرمربی فرانسه شد
با اعلام فدراسیون فوتبال فرانسه زین الدین زیدان به عنوان سرمربی جدید تیم ملی فوتبال این کشور انتخاب شد.
به گزارش ایرنا، تیم ملی فوتبال فرانسه با هدایت دیدیه دشان در رتبه چهارم رتبه‌های جام جهانی ۲۰۲۶ قرار گرفت. دشان که قبل از پایان این رقابت‌ها اعلام کرده بود آخرین سال حضور بر روی نیمکت خروس‌ها را تجربه می‌کند، در پایان مسابقات از جمع این تیم جدا شد.
سرانجام با اعلام فدراسیون فوتبال فرانسه زین‌الدین زیدان با قراردادی ۴ ساله تا پایان جام جهانی ۲۰۳۰، هدایت تیم ملی فرانسه را برعهده گرفت. فوق ستاره فوتبال فرانسه که تاکنون فقط در رئال مادرید سابقه مربیگری داشته و نتایج درخشانی نیز با کهنکشان‌ها کسب کرده، با عنوان قهرمانی متوالی لیگ قهرمانان اروپا و ۲ لالیگا، جانشین دیدیه دشان می‌شود.
مرد ۵۴ ساله فرانسوی در دوران بازیگری خود به همراه تیم ملی فاتح جام جهانی ۱۹۹۸ و یورو ۲۰۰۰ شد و همچنین در فینال جنجالی جام جهانی ۲۰۰۶ برای آخرین‌بار برای خروس‌ها بازی کرد.
لژیونر ایرانی در تور باشگاه منمول ترک
ستاره تیم ملی فوتبال ایران مورد توجه باشگاه منمول ترکیه‌ای قرار گرفت.
به گزارش ایرنا، محمد محبی بعد از نمایش قابل قبول خود در جام جهانی ۲۰۲۶ و گلزنی برابر نیوزلند حالا مورد توجه برخی از تیم‌های اروپایی قرار گرفته است. او حالا با اتمام قراردادش با روستوف روسیه از این تیم جدا شده اما علی‌رغم اینکه مورد توجه برخی از تیم‌های بزرگ ایرانی قرار گرفته، می‌خواهد فوتبال خود را همچنان در قاره سیاه ادامه دهد.
طبق گزارش «بیت جان اوبوداک» خبرنگار سرشناس ترکیه‌ای، باشگاه «چوروم اف‌کی» با پیشنهادی وسوسه‌انگیز، دور جدید مذاکرات جدی را با محمد محبی آغاز کرده است. این باشگاه ترکیه‌ای در تلاش است تا وینگر تیم ملی فوتبال ایران را برای فصل جدید به خدمت بگیرد. گفتنی است محبی در مجموع در ۸۰ بازی برای روستوف روسیه به میدان رفته که حاصل ۱۵ گل کل ۱۱ سال گذشته است.

قرار نیست خدایی نکرده لوئیس دلافونته و امیر قلعه‌نویی را باهم مقایسه کنیم، اما وقتی در یک مقطع زمانی فدراسیون‌های فوتبال اسپانیا و ایران یک رفتار مشابه را در قبال این دورمی انجام می‌دهند، مجبوریم برای درک بهتر ماجرا آنها را روی کفه‌های ترازو بگذاریم و عیار را بسنجیم.

به گزارش تابناک، صبح روزی که فدراسیون فوتبال اسپانیا اعلام کرد قصد دارد قرارداد لوئیس دلافونته را تا جام جهانی ۲۰۳۰ تمدید کند، کمتر کسی در فوتبال اسپانیا از این تصمیم تعجب کرد. دلایلش ساده بود؛ دلافونته قبل از آنکه پای میز مذاکره بنشیند، مهم‌ترین استدلال ممکن را روی زمین فوتبال ارائه کرده بود: «قهرمانی.»

او تیم ملی فوتبال اسپانیا را در یکی از بحرانی‌ترین مقاطع تاریخ معاصرش تحویل گرفت. پس از حذف زودهنگام از جام جهانی ۲۰۲۲، بسیاری معتقد بودند دوران طلایی «لاروخا» به پایان رسیده است. نسلی که روزگاری با ژاوی، اینیستا، بوسکس و داوید ویا جهان را تسخیر کرده بود، دیگر وجود نداشت و اسپانیا به تیمی تبدیل شده بود که بیشتر از آنکه از آن بترسند، مقابلش امیدوار به نتیجه بودند.

دلافونته، اما مسیر متفاوتی را انتخاب کرد. او به جای بازگشت به گذشته، آینده را ساخت؛ آینده‌ای که ریشه در شناخت کاملش از فوتبال پایه اسپانیا داشت. سال‌ها هدایت تیم‌های زیر ۱۹، زیر ۲۱ و تیم المپیک باعث شده بود همه استعدادهای نسل جدید را از نزدیک بشناسد. لامين یامال، نیکو ویلیامز، کوبارسی، پدری، گاو و بسیاری دیگر، برای او بازیکنان ناشناخته‌ای نبودند؛ آنها محصول پروژه‌ای بودند که سال‌ها پیش از نشستن او روی نیمکت تیم ملی بزرگسالان آغاز شده بود.

نتیجه این نگاه، خیلی زود روی تابلوی افتخارات اسپانیا دیده شد. نخستین قهرمانی تاریخ این کشور در لیگ ملت‌های اروپا ۲۰۲۳، سپس فتح مقتدرانه یورو ۲۰۲۴ با هفت پیروزی متوالی و در نهایت قهرمانی در جام جهانی ۲۰۲۶؛ سه جام بزرگ در کمتر از چهار سال. آن هم با تیمی که بسیاری آن را در حال بازسازی می‌دانستند. اما شاید مهم‌تر از جام‌ها، نحوه قهرمانی اسپانیا بود. گزارش فنی فیفا پس از جام جهانی، از اسپانیا به‌عنوان تیمی یاد کرد که «ریتم مسابقه را کنترل می‌کند، ساختار تاکتیکی‌اش را در سخت‌ترین بازی‌ها حفظ می‌کند و هویت مشخصی دارد.» در فینال برابر آرژانتین نیز همین هویت بود که قهرمان جهان را از جریان طبیعی بازی خارج کرد. اسپانیا نه با شانس بلکه با برتری فنی و سازماندهی تاکتیکی به جام رسید.

به همین دلیل، وقتی رئیس فدراسیون فوتبال اسپانیا از تمدید قرارداد دلافونته تا ۲۰۳۰ سخن گفت، بحث اصلی «ماندن یا نماندن» نبود؛ بحث بر سر این بود که چگونه شرایطی فراهم شود تا مصما این پروژه، در تورنمنتی که اسپانیایی‌کی از میزبان‌هایش است، ساختار خود را حفظ کند. رسانه‌های اسپانیایی هم تأکید کردند که این تصمیم، صرفاً پاداش قهرمانی جهان نیست؛ بلکه هدیه‌امیر قلعه‌نویی می‌باشد؛ پروه موفق است که از تیم‌های پایه آغاز شده و اکنون به اوج رسیده است. حالا همین نقطه، مهم‌ترین سؤال این گزارش را شکل می‌دهد: اگر در اسپانیا، تمدید قرارداد یک سرمربی نتیجه زنجیره‌ای از قهرمانی‌ها، نسل‌سازی، هویت تاکتیکی و موفقیت‌های قابل اندازه‌گیری است، در ایران چه شاخص‌هایی مبنای تصمیم‌گیری درباره آینده تیمکت تیم ملی قرار گرفته است؟ پاسخ به این سؤال، ما را به کارنامه امیر قلعه‌نویی می‌رساند؛ کارنامه‌ای که موافقان و مخالفانش، هر دو معتقدند پیش از هر تصمیم بلنمدت، باید با دقت و بدون هیجان بررسی شود.

سعید معروف جانشین فوری پیاتزا در تیم ملی والیبال؟

در روزهای اخیر شایعات زیادی درباره احتمال هدایت تیم ملی والیبال ایران توسط سعید معروف مطرح شده است. تابستان امسال برای تیم ملی والیبال ایران یکی از تلخ‌ترین مقاطع سال‌های اخیر بود؛ جایی که شاگردان روبرتو پیاتزا نتوانستند انتظارات را برآورده کنند و با عملکردی دور از انتظار، یکی از ضعیف‌ترین نتایج خود در لیگ ملت‌های والیبال را به ثبت رساندند.

به گزارش ورزش سه، این در حالی بود که تیم ملی ایران در سال گذشته تحت هدایت پیاتزا نمایش امیدوارکننده‌ای ارائه داده بود. ملی‌پوشان با قرار گرفتن در رتبه هشتم لیگ ملت‌ها و همچنین صعود به جمع هشت تیم برتر رقابت‌های قهرمانی جهان، امیدها را برای ادامه روند صعودی در سال جاری افزایش داده بودند.

با این حال، شرایط برخلاف پیش‌بینی‌ها پیش رفت. تیم ملی والیبال ایران در لیگ ملت‌های آسیا تنها سه پیروزی به دست آورد و در

قلعه‌نویی و دلافونته روی کفه ترازو

تمدید قرارداد تا ۲۰۳۰ پاداش کدام عملکرد است؟

اگرچه هنوز پاداش ۱۵۰ میلیاردی در نظر گرفته شده برای امیر قلعه‌نویی مورد بحث است و ایرادهای زیادی می‌توان به آن گرفت، فدراسیون فوتبال قصد دارد قرارداد او را تا سال ۲۰۳۰ تمدید کند.

شایدمهم‌ترین تفاوت میان فدراسیون فوتبال اسپانیا و ایران، نه در نام سرمربی‌ان، بلکه در نوع نگاه به آینده باشد

پیشرفت فنی، نسل‌سازی، ارتقای رتبه جهانی، سبک بازی و موفقیت در رقابت‌های بزرگ؛ همان معیارهایی که فدراسیون فوتبال اسپانیا در ارزیابی لوئیس دلافونته به آنها استناد می‌کند، اما رعایت کدامیک از این معیارها را می‌توان در تیم ملی ایران تحت هدایت امیر قلعه‌نویی یافت؟

مسئله اصلی البته شخص امیر قلعه‌نویی نیست؛ بلکه معیار تصمیم‌گیری است. اگر قرار است نیمکت تیم ملی تا سال ۲۰۳۰ از اختیار یک سرمربی قرار گیرد، افکار عمومی حق دارد بداند این تصمیم بر اساس کدام دستاوردهای فنی و کدام برنامه بلنمدت اتخاذ شده است؛ پرسشی که پاسخ به آن، شاید مهم‌تر از خود تمدید قرارداد باشد. اگر قرار باشد تفاوت فدراسیون فوتبال اسپانیا و فدراسیون فوتبال ایران را فقط در یک جمله خلاصه کنیم، شاید این جمله دقیق‌ترین توصیف باشد: اسپانیا یک پروژه را تمدید کرد؛ ایران در آستانه تمدید یک قرارداد است.

شاید مهم‌ترین تفاوت، همین‌جا باشد؛ در فوتبال اسپانیا، تمدید قرارداد، پاداش موفقیت است. اما در فوتبال ایران، این نگرانی وجود دارد که تمدید قرارداد، جایگزین ارزیابی عملکرد شود. شاید امروز، مهم‌ترین مطالبه فوتبال ایران نه مخالفت با یک مربی یا حمایت از مربی دیگر، بلکه شفاف فنی‌ها معیارهای تصمیم‌گیری باشد؛ اینکه افکار عمومی بداند تمدید یک قرارداد چهار یا پنج‌ساله، بر پایه چه اهداف، چه شاخص‌ها و چه دستاوردهایی انجام می‌شود. زیرا در فوتبال حرفه‌ای، آینده تیم ملی در احساسات تعیین نمی‌کند، کارنامه تعیین می‌کند.

یک قرارداد، دو فلسفه

شاید مهم‌ترین تفاوت میان فدراسیون فوتبال اسپانیا و ایران، نه در نام سرمربیان، بلکه در نوع نگاه به آینده باشد. در اسپانیا، قرارداد لوئیس دلافونته پس از آن تمدید شد که او قهرمانی اروپا و جهان را به دست آورد، نسل جدیدی از ستاره‌ها را به فوتبال معرفی کرد و هویت تازه‌ای برای لاروخا ساخت. تمدید قرارداد، در واقع پاداش یک پروژه موفق بود؛ پروژه‌ای که خروجی آن روی زمین مسابقه دیده شد. اما در ایران، رزمیه تمدید قرارداد امیر قلعه‌نویی تا جام جهانی ۲۰۳۰، پیش از آن مطرح شده که مهم‌ترین مطالبه فوتبال ایران یعنی قهرمانی آسیا یا صعود از مرحله گروهی جام جهانی محقق شده باشد. همین موضوع، پرسش‌های

۹ مسابقه شکست خورد تا در نهایت با قرار گرفتن در رتبه چهاردهم جدول، با دشواری فراوان سهمیه حضور خود در فصل آینده این رقابت‌ها را حفظ کند.

در واقع اگر شرایط برخی رقبا به سود ایران رقم نمی‌خورد، احتمال وقوع یک اتفاق دیگر نیز وجود داشت و تیم ملی والیبال کشورمان می‌توانست برای نخستین بار از لیگ ملت‌ها سقوط کند؛ اتفاقی که بدون تردید یک شکست تاریخی برای والیبال ایران محسوب می‌شد. پس از پایان این رقابت‌ها، انتقادها از عملکرد تیم ملی شدت گرفت و بخش زیادی از هجمه‌ها منوجه روبرتو پیاتزا شد. با این حال، بررسی روند مسابقات نشان می‌دهد که سرمربی ایتالیایی شاید کمترین سهم را در این ناکامی داشته باشد؛ چرا که کیفیت فنی و ذهنی بازیکنان در بسیاری از مسابقات فاصله زیادی با استانداردهای مورد انتظار داشت. یکی از مهم‌ترین مشکلات تیم ملی در لیگ ملت‌ها، نبود روحیه جنگندگی و عطش پیروزی در میان بازیکنان بود. پیاتزا بارها در طول مسابقات تلاش کرد با رفتار پرانرژی خود این ویژگی را به تیم منتقل کند، اما در نهایت موفق به انجام این مأموریت نشد و حتی پس از پایان رقابت‌ها نیز به این مسئله اذعان کرد.

همین نتایج ضعیف باعث شد شایعاتی درباره آینده نیمکت تیم ملی والیبال ایران مطرح شود. برخی مدعی شدند که فدراسیون والیبال در آستانه قطع همکاری با روبرتو پیاتزا قرار دارد و ممکن است پیش از آغاز رقابت‌های قهرمانی آسیا، سرمربی جدیدی را معرفی کند.

با این وجود، پیگیری‌ها نشان می‌دهد چنین فرضیه‌ای صحت ندارد.

جدی را درباره معیارهای تصمیم‌گیری در فدراسیون فوتبال ایجاد کرده است. اگر قرار باشد قراردادهای بر اساس نتایج، نسل‌سازی، کیفیت فنی، سبک بازی و تحقق اهداف کلان تمدید شوند، افکار عمومی نیز از چنین تصمیمی حمایت خواهد کرد، اما اگر معیارها مبهم باشد، هر تمدید قراردادی به‌جای ایجاد ثبات، به آغاز یک بحث تازه تبدیل خواهد شد. فوتبال ایران بیش از هر زمان دیگری به پاسخ این سؤال نیاز دارد: آیا می‌خواهیم نیمکت تیم ملی را بر اساس «امید به موفقیت» و اگزار کنیم یا بر اساس «موفقیت اثبات‌شده»؟ پاسخ به این پرسش، فقط آینده یک سرمربی را تعیین نمی‌کند؛ بلکه مسیر فوتبال ایران تا جام جهانی ۲۰۳۰ را نیز مشخص خواهد کرد.

فوتبال ایران درس نمی‌گیرد؟

فوتبال ایران یک‌بار این مسیر را رفته است. هشت سال کارلوس کی‌روش روی نیمکت تیم ملی نشست؛ طولانی‌ترین دوره حضور یک سرمربی خارجی در تاریخ فوتبال ایران و پس از جدایی، بار دیگر برای جام جهانی ۲۰۲۲ قطر آمد و جای دراگان اسکوچیچ را تصاحب کرد. در تمام آن سال‌ها، مدیران فدراسیون از «ثبات»، «پروژه بلنمدت» و «ساختن آینده» سخن گفتند. اما پایان آن پروژه چه بود؟ در جام ملت‌های آسیا (در دو دوره) به تهران آمد و نه رؤیای صعود از مرحله گروهی جام جهانی [در سه دوره] به واقعیت تبدیل شد.

امروز، فوتبال ایران دوباره در همان نقطه ایستاده است. باز هم صحبت از تمدید قرارداد بلنمدت است؛ باز هم قبل از آن‌که مهم‌ترین اهداف محقق شده باشند. این گزارش نه برای مخالفت با قلعه‌نویی نوشته شده، نه برای دفاع از مربی دیگری. مسئله یک نفر نیست؛ مسئله معیارهای تصمیم‌گیری است.

مهدی تاج و هیئت‌رئیس فدراسیون فوتبال باید به این پرسش پاسخ دهند: اگر قرار است سرنوشت تیم ملی تا سال ۲۰۳۰ به یک مربی سپرده شود، شاخص‌های ارزیابی این تصمیم کدام‌اند و چرا تاکنون به‌صورت شفاف به مردم اعلام نشده‌اند؟ فوتبال ایران بیش از هر چیز، به شفافیت در حکمرانی نیاز دارد؛ زیرا تاریخ نشان داده است که قراردادهای بلنمدت، اگر پشتوانه عملکرد نداشته باشند، نه ثبات می‌آورند و نه موفقیت؛ فقط زمان را در فوتبال ایران می‌گیرند.

در فاصله کمتر از دو ماه تا آغاز مهم‌ترین تورنمنت سال برای والیبال ایران، تغییر سرمربی نه منطقی به نظر می‌رسد و نه از سوی فدراسیون در دستور کار قرار دارد. ضمن اینکه مدیران فدراسیون همچنان اعتقاد دارند گزینه‌ای بهتر از پیاتزا برای هدایت تیم ملی در دسترس نیست. بر اساس اطلاعات به دست آمده، تصمیم‌گیری درباره ادامه همکاری با این مربی ایتالیایی و فعال شدن سال دوم قرارداد او به پس از پایان مسابقات قهرمانی آسیا موکول خواهد شد؛ رقابت‌هایی که می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در آینده تیمکت تیم ملی داشته باشد. در روزهای اخیر، نام سعید معروف نیز بار دیگر در فضای رسانه‌ای مطرح شده و برخی از او به عنوان آلترناتیو احتمالی پیاتزا یاد کرده‌اند. اما بررسی‌ها نشان می‌دهد این شایعات هیچ پایه و اساسی ندارد. معروف در سال‌های اخیر فاصله محسوسی از فضای حرفه‌ای والیبال گرفته و حتی فعالیت خود در آکادمی شخصی‌اش را نیز متوقف کرده است. اسطوره والیبال ایران نه تنها تاکنون وارد عرصه مربیگری نشده و حتی سابقه حضور به عنوان دستیار در تیمی را پس از پایان المپیک توکیو ندارد، بلکه بنا بر پیگیری‌های انجام‌شده، در مقطع فعلی نیز هیچ علاقه‌ای به پذیرش هدایت تیم ملی ندارد.

از سوی دیگر، فدراسیون والیبال نیز هیچ پیشنهادی به او ارائه نکرده و همچنان از روبرتو پیاتزا حمایت می‌کند. حتی در صورت پایان همکاری با سرمربی ایتالیایی در آینده، سعید معروف در شرایط کنونی گزینه فدراسیون محسوب نمی‌شود و ترجیح می‌دهد فعالیت‌های شخصی و تجاری خود را در دبی ادامه دهد.

اخبار
طارمی پیشنهاد تیم برزیلی را رد کرد

گلویو نوشت مهاجم ۳۴ ساله ایرانی به پیشنهاد واسکودوگاما برای بازی در فوتبال برزیل پاسخ منفی داد.
به گزارش ایسنا، باشگاه واسکودوگاما که به دنبال تقویت خط حمله خود در این پنجره نقل‌انتقالاتی است، به دنبال خرید مهدی طارمی بود ولی مهاجم تیم ملی ایران، به پیشنهاد این باشگاه برای بازی در فوتبال برزیل علاقه‌ای نشان نداد و آن را رد کرد.
بر اساس اطلاعات منتشر شده توسط وب‌سایت "گلویو اسپورت"، این بازیکن ایرانی تمایلی به آمدن به برزیل در این مقطع از دوران حرفه‌ای خود ندارد و ترجیح می‌دهد در فوتبال اروپا باقی بماند.
طارمی در حال حاضر برای المپیاکوس یونان بازی می‌کند.
مدیران برزیلی پس از ارزیابی، نام طارمی را مطرح کردند. این مهاجم ایرانی برای آدمار لوپس (مدیر ورزشی) و پدرو امانوئل (سرمربی) که در پورتو با او همکاری داشتند، شناخته شده بود. طارمی بین سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۴ برای پورتو بازی کرد.
در آخرین جام جهانی، طارمی در هر سه بازی ایران به میدان رفت اما موفق به گلزنی نشد. مهدی طارمی در دوران حضورش در پورتو درخشید. او با پیراهن این باشگاه پرتغالی، ۱۸۲ بازی انجام داد، ۹۱ گل به ثمر رساند و ۴۷ پاس گل داد (مجموعاً ۱۳۸ مشارکت در گل).
در سال ۲۰۲۵ نیز باشگاه بوتافوگو یکی دیگر از باشگاه‌های ریودوژانیرو به دنبال جذب طارمی بود. در آن زمان، طارمی در حال خروج از اینتر بود و بوتافوگو با او مذاکره کرد اما درخواست مالی بالایی او باعث شد که این باشگاه از ادامه مذاکرات منصرف شود.
با اعلام فابریتز یو رومانو؛ روبرتو مانجینی سرمربی جدید ایتالیا شد
سرمربی پیشین تیم ملی ایتالیا، پس از ۳ سال، بار دیگر به عنوان سرمربی آژوری انتخاب شد.
به گزارش ایسنا، روبرتو مانجینی، سرمربی ۶۱ ساله ایتالیایی، با توافق با فدراسیون فوتبال ایتالیا به عنوان سرمربی جدید تیم ملی این کشور منصوب شد. او در بازگشت، تنها ۳ سال پس از استعفاى او در سال ۲۰۲۳ رخ می‌دهد.
بر اساس خبر فابریتز یو رومانو، قرارداد آندره‌آ پیرلو در آستانه امضا با فدراسیون فوتبال ایتالیا بود ولی به دلیل همکاری این مربی با برنده‌ای شرط‌بندی روسی، این اتفاق منتفی شد. این تصمیم که با حمایت ایتالیا از اوکراین در جنگ با روسیه مرتبط است، باعث شد رئیس فدراسیون فوتبال ایتالیا از امضای قرارداد با پیرلو خودداری کند. پیرلو که گزینه اصلی مالدینی و لئوناردو بود، پس از این مخالفت، از کاندیداتوری کناره‌گیری کرد و مالدینی و لئوناردو نیز در اعتراض به این تصمیم، استعفا گرفتند.
برنامه‌های مانجینی و آینده ایتالیا
مانجینی که در سال ۲۰۲۱ ایتالیا را به قهرمانی یورو رساند و رکورد ۳۷ بازی بدون شکست را ثبت کرد، اکنون مأموریت دارد تا آژوری را برای رقابت‌های آینده (از جمله یورو ۲۰۲۸) آماده کند. او با تجربه بالا و شناخت کامل از فوتبال ایتالیا، گزینه‌ای ایده‌آل برای بازسازی تیم ملی محسوب می‌شود.

